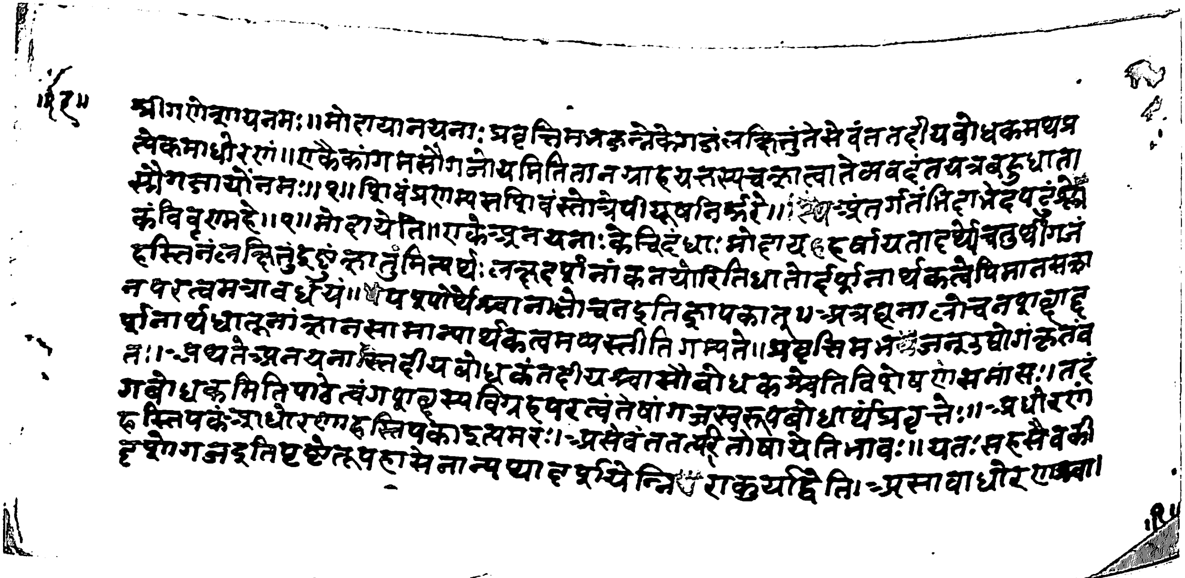

॥१॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ मोहायानयनाः प्रवृत्तिमभजन्नेके गजं लक्षितुं ते सेवंत तदीयबोधकमथप्र-
स्यैकमाधोरणं ॥ एकैकांगमसौ गजोयमिति तान् ग्राहयत्तस्य च ज्ञात्वा तेऽभवदंतयत्र बहुधा ता-
स्मै गणनायो नमः ॥१॥ शिवं प्रणम्य तच्छिवं स्तोत्रे पीयूषनिर्झरे ॥ [illegible]ंतर्गतं भिदाभेदपदं स्फो-
कं विवृणुमहे ॥२॥ मोहायेति ॥ एकेऽत्र नयनाः केचिदंधाः मोहाय [illegible] इति मोहायतादर्थ्ये चतुर्थी गजं
हस्तिनं लक्षितुं द्रष्टुं ज्ञातुमित्यर्थः लक्षदर्शनांकनयोरिति धातोर्दर्शनार्थकत्वेपि ज्ञातस्क-
न परत्वमत्रावधेयं ॥ [illegible] प प्रपोर्थेप्सान्भोचत इति ज्ञापकात् ॥ अत्र दृष्टान्तोऽन्वनप्राद्द्र-
र्शनार्थधातूनां ज्ञानसामान्यार्थकत्वमप्यस्तीति गम्यते ॥ प्रवृत्तिमभ[illegible]जन्नुद्योगं कृतवं-
तः ॥ अथ ते अनयनास्तदीयबोधकं तदीयस्यासौ बोधकस्तेवति विशेषणसमासः ॥ तदं-
गबोधकमिति पाठे त्वंगपूरुस्य विग्रहपरत्वं तेषां गजस्वरूपबोधार्थं प्रवृत्तेः ॥ आधोरणं
हस्तिपकं आधोरणा हस्तिपका इत्यमरः ॥ असेवंत तत्परितोषायेति भावः ॥ यतः सहसैवकी-
दृशो गज इति पृष्टेत्पहासेनान्यपाह पृष्येन्नि[illegible] राकुयाहिति ॥ असावाधोरणस्तुवा ॥ १

આશાધરભટ્ટવિરચિત *અદ્વૈતવિવેકઃ*ની હસ્તપ્રતનું એક પૃષ્ઠ

(સૌજન્યઃ પ્રાચ્યવિદ્યામંદિર, વડોદરા)